

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2008. évi október hó 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság a kábítószerrel visszaélés büntette miatt a **vádlt és 3 társa** ellen indult büntetőügyben a Baranya Megyei Bíróság 11.B.135/2007/65. számú ítéletének I.r. vádlottra vonatkozó részét megváltoztatja, és a főbüntetés tartamát 6 (hat) év 4 (négy) hó börtönre súlyosbítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész az I.r. vádlott terhére, hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés kiszabása végett, míg e vádlott és védője a büntetőjogi felelősség megállapítása miatt, felmentés érdekében, illetve másodsorban enyhítés céljából jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában - a kábítószer értékesítésével összefüggő vagyon megállapítása végett - bizonyítás felvételére tett indítványt. A nyilvános ülésen jelen lévő képviselője, ennek elutasítását követően, változatlan tartalommal fenntartotta az ügyészi fellebbezést.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján - a Be.349.§ (1) bekezdésében írt korlátok között - az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára - az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

- az I.r. vádlottnak a 2006. évi június hó 22. napján Alexa utónevű gyermeke született (*Bf.II. 182/2006/25. számú jegyzőkönyv*).
- az I.r. vádlott gerinc és posttraumás csípőízületi elfajulásban szenved, bal oldali combfeje elhalt. Ez utóbbi miatt a járása a bal lábára kissé sántító, kímélő jellegű: állapotában kizárólag a csípőprotézis beültetése hozhatna kedvező változást. Betegségei következtében munkaképessége 67%-ban csökkent, III. csoportba sorolt rokkant (**1.számú szakértő igazságügyi orvosszakértő véleménye - 11.B. 135/2007/63. szám alatt**).
- A tényállás I/a. pontjában érintett cselekmények során I.r. vádlott helyesen 9 db extasy tablettát értékesített, amelynek a tiszta hatóanyag-tartalma 0,18 gramm MDMA volt. Az eladott 14 gramm marihuána pedig 0,0014 gramm delta-9-THC-t tartalmazott.

A 10. oldal 2. bekezdésében összegzett kábító-, illetve pszichotróp készítmények tiszta hatóanyag-tartalma helyesen 0,76 gramm MDMA, 1,04 gramm amfetamin és 0,0016 gramm delta-9-THC volt. Mindez azt is jelenti, hogy e vádlott által értékesített, valamint értékesítés céljából - a tényállás I., II. és III. pontjaiban részletezettek szerint - beszerzett vegyületek együttes hatóanyag-tartalma (234,4%) a jelentős mennyiség alsó határának helyesen a 2,34-szorosát tette ki.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az az I.r. vádlott védekezésével szembenálló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak és - a Be.403.§ (3) bekezdése szerint - a hatályon kívül helyező határozatban kifejtett iránymutatásnak megfelelően folytatta le. A bizonyítási eszközök összegyűjtése és felhasználása során törvényesen járt el, a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat által rögzített telefonbeszélgetések meghallgatása és értékelése előtt - figyelemmel a Be.206/A.§ (7) bekezdésében írtakra - beszerezte a titkos információgyűjtés engedélyezéséről kiállított elnöki igazolást.

Helyesen foglalt állást azok felhasználhatóságának a kérdésében is.

Ezt követően részletekbe menő alaposággal elemezte és vetette egybe a rendelkezésre álló bizonyítékokat, köztük azokat az adatokat, amelyekből az I.r. vádlott kereskedői tevékenységére lehetett következtetni. Ehhez kapcsolódóan helytállóan - a Be.4.§ (2) bekezdésében megfogalmazott rendelkezés messzemenő

szem előtt tartásával - állapította meg az értékesített kábító-, illetve pszichotróp hatású anyagok fajtáját és mennyiségét, valamint azt, hogy a rendőri intézkedés alkalmával **1.számú tanú** Fiat Bravo típusú személygépkocsijában, a P....., J..... A.... utca szám alatti lakásban, valamint a-.... forgalmi rendszámú autó üzemanyagtöltő nyílása mögött megtalált, majd lefoglalt készítmények is e vádlott személyéhez köthetők. Oly módon, hogy azok felett rendelkezési jogosultsággal bírt, a szóban forgó teljes mennyiséget - maga vagy más személyek igénybevételeivel - értékesíteni kívánta.

Indokolási kötelezettségének az elsőfokú bíróság meggyőző erővel tett eleget, érvelése rendkívül életszerű, minden szempontból logikus. Mindössze a vádlott személyi körülményeinek a rögzítésében mutatkozott némi hiányosság, továbbá abban, hogy az egyes kábítószeres tömegét, valamint - ebből kifolyólag - az együttes mennyiség százalékos értékét érintően a határozat az ügy érdemi megítélését nem befolyásoló számítási hibákat tartalmazott.

Mindezeket azonban az iratok tartalma alapján orvosolni lehetett.

Ugyanakkor hat esztendő elteltével a kábító- és pszichotróp anyagok eladásából befolyt, valamint a megvásárlásukra fordított vagyon összegét további bizonyítási eszközök felkutatása nélkül nem lehetett - kétséget kizáró bizonyossággal - megállapítani, különösen úgy, hogy ennek felderítésére a nyomozó hatóság kísérletet sem tett. Ezért az erre irányuló bizonyítási indítványt a másodfokú bíróság elutasította.

A fentiek szerint kiegészített, illetve helyesbített tényállás tehát megalapozott, az - a Be.352.§ (2) bekezdése folytán - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségére.

Az ezt sérelmező jogorvoslati nyilatkozat tehát megalapozatlannak bizonyult.

A cselekmény minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

Az elsőfokú bíróság ítéletének igen alapos jogi indokolása mindössze annyiban igényelt - változtatást nem eredményező - helyesbítést, hogy a másodfokú bíróság a *kereskedik* elkövetési magatartással megvalósított bűncselekmény vonatkozásában mellőzte a Btk.137.§ 9./ pontjára (üzletszerűség) hivatkozást.

Ugyanis a szóban forgó elkövetési magatartás és az üzletszerűség tartalmi elemei - tilalmazott cselekmények ismétlődése, berendezkedés ezek folyamatos elkövetésére, rendszeres haszonszerzési célzat - azonosak; értékelésüknek tehát az alaptényállás keretében kell megtörténnie. Ezért a Btk.137.§ 9./ pontjának önálló

felhívása és a bűncselekmény üzletszerű elkövetésére történő utalás abban az esetben is félrevezető, ha ennek súlyosító körülménykénti értékelése - amint azt az elsőfokú bíróság is mellőzte - elmarad.

Némileg más a helyzet a bünszövetség tekintetében, hiszen - a fentiekől eltérően - az már nem szükségszerű, hogy a kereskedés egyben két vagy több személy szervezett bűnelkövetésének a keretében valósuljon meg. Miután pedig a Btk.282/A.§ (3) bekezdése esetén a bünszövetség már nem minősítő körülmény: a Btk.137.§ 7./ pontjának önálló felhívása indokolt volt.

Itt kíván utalni arra is a másodfokú bíróság, hogy megítélése szerint nem áll ellentétben a fentebb kifejtett érvekkel a Btk.282/C.§ (3) bekezdésének szövegezése, a két minősítő körülmény - üzletszerűen és bünszövetségben - párhuzamos szerepeltetése. Ennek ugyanis olyan értelmezése is lehetséges, hogy a Btk.282/C.§ (1) bekezdésében meghatározott bűncselekményt mind az üzletszerűség, mind a bünszövetség, míg a (2) bekezdésében körülírt bűncselekményt - értelemszerűen - csak a bünszövetség minősíti.

Helytállóan járt el az elsőfokú bíróság, amikor a Btk.2.§-a alapján az elbíráláskor hatályos büntető törvényt alkalmazta. Ehhez hasonlóan helyesen vette számba a büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket is.

Hangsúlyozni szükséges, hogy nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a bünszövetségben történő elkövetést - más elnevezéssel ugyan, a társas, szervezett, másokkal együttműködő bűnelkövetésre utalással - súlyosító körülményként értékelte.

A tényállás kiegészítése folytán azonban további enyhítő tényező a kiskorú gyermekről való gondoskodás, valamint az, hogy e vádlott egészségi állapota megromlott, 67%-os rokkant.

Mindezek ellenére a másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott főbüntetés eltúlzottan enyhe, a büntetési tétel alsó határával egyező tartamú szabadságvesztés nem alkalmas a Btk.37.§-ban megfogalmazott célok elérésére. A bűncselekmény tárgyi súlyának meghatározásakor ugyanis figyelemmel kellett lenni arra, hogy a törvényi tényálláson belül a legsúlyosabb elkövetési magatartás megvalósítására került sor; oly módon, hogy a több héten keresztül összehangoltan folytatott tevékenység folytán az értékesített, vagy az értékesítés céljából birtokba vett kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma közel 2,5-szeres mértékben meghaladta a jelentős mennyiség alsó határát.

Ezen túlmenően az I.r. vádlott már több alkalommal került összeütközésbe a törvénnyel, a jelen eljárásban elbírált bűncselekményét is büntetőeljárások hatálya alatt követte el. Olyképpen, hogy abban kezdeményező, vezető szerepet töltött be, másokat is bűnbe vitt. Megbánást nem tanúsított, a cselekmények elkövetését,

bűnösségét következetesen tagadta; még abban a részcselekményben is, ahol tettenérésre került sor.

Mindezekkel szemben a javára kizárólag a családi és az egészségi állapotát lehetett felhozni, valamint azt a körülményt, hogy az elkövetés óta hat esztendő telt el. Hangsúlyozottan azonban olyan bűncselekmény vonatkozásában, amely öt évtől tizenöt évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel is szankcionálható, és amelynek a büntethetősége - tekintettel a Btk.33.§ (1) bekezdés a) pontjára - húsz év elteltével évül csak el. Ennek ismeretében a fentebb említett időmúlás nyomatéka nyilvánvalóan kisebb. Figyelemmel arra is, hogy - a Btk.2.§-a folytán - ez az időmúlás tette lehetővé cselekményeinek enyhébb büntetőjogi megítélését.

Ezért a másodfokú bíróság a főbüntetés tartamát hat év négy hónapra súlyosbította. (Hangsúlyozni szükséges, hogy a hatályon kívül helyezett ítéletben kiszabottnál hosszabb tartamú fő- és mellékbüntetés alkalmazásának nem volt eljárásjogi akadálya, noha az alapügyben az ügyész a kihirdetett határozatot tudomásul vette. A megismételt eljárásban azonban - figyelemmel a Be.405.§ (2) bekezdés a) pontjának utolsó fordulatra, valamint a c) pontjára - nem érvényesült a súlyosítási tilalom.)

Következésképpen a vádlott terhére bejelentett fellebbezés megalapozott volt.

Az I.r. vádlott mozgásszervi megbetegedésben szenved, munkaképessége jelentős mértékben csökkent. Ezért a másodfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát - a Btk.45.§ (2) bekezdésének az alkalmazásával - a törvényben (Btk.42.§ (2) bekezdés b/3. pont) előírtnál eggyel enyhébb formában, börtönben határozta meg.

A fentiekre tekintettel tehát a másodfokú bíróság - a Be.372.§ (1) bekezdésében írtak szerint - az elsőfokú bíróság ítéletének a büntetőjogi jogkövetkezményeket érintő részét megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat - a Be.371.§ (1) bekezdése folytán - helybenhagyta.

P é c s, 2008. október 2.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Baranya Megyei Bíróság 11.B.135/2007/65. számú ítéletének I.r. vádlottra vonatkozó része a Pécsi Ítéltábla Bf.II.68/2008/5. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2008. évi október hó 2. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke